

dringsforslag udover disse to, vil jeg gøre opmærksom paa, at de Indvendinger, som jeg rejste her ved anden Behandling, har jeg vedvarende, men der blev indenfor Mindretallet Enighed om, at det vistnok var nok saa praktisk at lade de Spørgsmaal blive overvejet i Landstinget. Jeg skal hermed anbefale at stemme mod Ændringsforslag Nr. 1 til § 2.

Minister Stauning: Baade det af Udvalget og det af Udvalgets Flertal stillede Forslag kan jeg tiltræde og anbefale. For det førstes Vedkommende — altsaa for det af Udvalgets Flertal stillede Forslag angaaende Indstillingsretten af Medlemmer til Arbejderforsikrings-Raadet — kan jeg ganske, ligesom den ærede sidste Taler, henholde mig til de Ord, der udveksledes ved Sagens anden Behandling, og maa fremdeles fastholde, at det vilde være en højst urimelig Fremgangsmaade, hvis Landarbejdernes store Organisation ikke maatte faa Ret til at indstille til dette Raad paa samme Maade, som andre Organisationer af tilsvarende Art har det. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale, at saavel det af Udvalget som det af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag vedtages.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2 af Udvalgets Flertal (Ivar Berendsen, P. Christensen, Gamborg, Kristiansen, Gerhard Nielsen, Nøhr, Valdemar Olsen og L. D. Rasmussen) (se ovenfor)

vedtoges med 67 Stemmer mod 57.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 25 af Udvalget

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget som Helhed sattes derefter til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget^o (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 85 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 155 af 8. Juni 1912 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3971).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Jensen-Sønderup* og *Pitzner*:

Til § 1.

Paragraffen affattes saaledes:

„I § 1, 2det Punktum, i Lov Nr. 155 af 8. Juni 1912 om Arbejde i Bagerivirksomheder og Konditorier indføjes efter Ordene „Dog komme“ følgende: „Bestemmelserne i § 6 om Forbud mod at arbejde fra Kl. 8 Eftermiddag til Kl. 4 Formiddag ikke til Anvendelse, forsaavidt angaar Arbejde, der udføres af den paagældende Arbejdsgiver personlig, af hans Hustru eller Børn under 18 Aar. Derimod komme“, hvorhos i Paragraffens 1ste Stykke, 4de Linie, „§ 13“ ændres til: „§ 12“, og Ordet „ogsaa“ i samme Stykkes 5te Linie udgaar. I Paragraffens 4de Stykke, 4de Linie, ændres „§ 13, 5te Stykke“ til: „§ 12, 5te Stykke“.

Ændringsforslaget og den Paragraf, hvortil det var stillet, sattes først til Forhandling.

Stengaard-Kirkegaard: Som jeg allerede sagde ved Lovforslagets anden Behandling, rummer det stillede Ændringsforslag i alt Fald for mig et afgørende Principspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt, at Lovgivningen forbyder en selvstændig næringsdrivende og hans Familie at arbejde, naar og hvor han selv finder det rigtigt. Jeg synes, man maa indrømme, at Forholdene i Øjeblikket er saadanne, at man ikke kan paastaa, det er nødvendigt at gennemføre Lovforslagets § 1. Man hører jo ikke i nogen som helst Henseende Klager over, at der arbejdes for stærkt, og jeg tror heller ikke, den Fare er til Stede. Jeg mener, det vilde være et saa afgørende Indgreb i den private Næringsfrihed, at det vil være ganske urigtigt, at Lovgivningen statuerer et saadant Eksempel.

Siden Lovforslagets anden Behandling er der fremkommet Udtalelser fra det